

РЕШЕНИЕ

№ 3458

гр. София, 03.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3739** по описа за **2010** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на „Т.” Е. със седалище гр. С., представлявано от управителя З М срещу съдебно решение от 01.03.2010г. по нахд № 14496/2009г., постановено от СРС, НК, 1 състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 281 от 25.11.2009г. на Директора на Началника на М. „А. – С.”, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 6 103 лв., представляваща 100% от размера на избегнати публични държавни вземания за стоките, предмет на нарушението, на основание чл. 234 ал. 2 т. 1 от Закона за митниците и с което е определено дружеството да заплати равностойността на стоките, предмет на нарушението, с обща стойност 15 003,84 лв. на основание чл. 234 ал. 4 от Закона за митниците на и от „Т.” Е. със седалище гр. С..

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния, а именно ЗАНН и ЗМ. Твърди, че при постановяване на решението СРС е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като не е допуснал поисканата графологична експертиза и по този начин е постановил решение при непълнота на доказателствата. Твърди, че при постановяване на оспореното решение първоинстанционният съд не е съобразил, че при издаване на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, включително и че АУАН е съставен след изтичане на преклузивния срок по чл. 34 от ЗАНН, като излага подробни съображения в тази връзка. Твърди, че АУАН не е

съставен в предвидения по чл. 34 ал. 1 от ЗАНН три месечен срок от извършване на нарушението, като счита, че именно този срок е приложим, тъй като нарушението следва да се счита установено към момента на подаване на митническата декларация – 15.07.2008г., а не в последващ момент – при извършена планова проверка. Твърди и че към посочения момент и нарушителят е бил известен, тъй като е подал митническата декларация, както и нарушението е можело да бъде установено от представените с декларацията износна такава за стоките от Т, поради което намира, че отново е приложим тримесечния срок по чл. 34 ал. 1 от ЗАНН, като твърди, че срокът за съставяне на АУАН е изтекъл. Иска оспореното съдебно решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановен друго, с което се отменя наказателното постановление. Ответникът по касация М. „А. – С.“, чрез процесуалния си представител юрк. А, изразява становище, че жалбата е неоснователна, моли същата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Представителят на С. прокурор П изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС правилно и законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, подадена е от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по съображенията изложени по - долу.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна и е доказано извършеното нарушение, като е приел, че при издаването на АУАН не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Настоящият състав приема изцяло изводите на СРС по отношение на това, че извършеното нарушение е доказано по безспорен начин. На второ място споделя изцяло изводите на СРС относно това, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като намира, че в настоящото решение следва да изложи аргументи относно твърдяните с касационната жалба и не твърдяни с първоинстанционната жалба нарушения на административно производствените правила, а именно, че АУАН не е съставен в преклузивния срок по чл. 34 ал. 1 по ЗАНН. Настоящият състав намира, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че нарушителят е станал известен на административния орган към момента на подаване на митническата декларация – 15.07.2008г. Това е така, тъй като към този момент не е установено нарушение. Видно от митническата декларация същата е заверена от митническите служители и стоката – феросилиции, са освободени. Настоящият състав намира, че тъй като към момента на подаване на митническата декларация и освобождаването на стоките – 15.07.2008г. не е установено нарушение, съответно и не е известен нарушителят. Намира, че не може да има известен нарушител, когато няма известно (открито) нарушение, тъй като без нарушение няма нарушител. Във връзка с гореизложеното намира, че в конкретния случай възражението на жалбоподателя за приложението на краткия тримесечен срок, тъй като нарушителят е известен, за неоснователно.

Настоящият състав намира, че нарушението е установено на 30.06.2009г., видно от докладна записка на Инспекторат на ЦМУ вх. № 93/535 от 30.06.2009г., като това е и

датата на която е установен нарушителят – касаторът в това производство. В тази връзка намира, че АУАН е съставен в законоустановения тримесечен срок от откриване на нарушителя съобразно разпоредбата на чл. 34 ал. 2 от ЗАНН и в рамките на удължения срок за митнически нарушения, пердвиден в чл. 34 ал. 2 от ЗАНН – две години от извършване на нарушението, тъй като същото е извършено на 15.07.2008г.

На последно място, неоснователно е възражението на касатора за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, тъй като не им е допусната графологична експертиза. В тази връзка настоящият състав приема изцяло аргументите на първата инстанция относно това, че по делото е безспорно установено плащане с платежни документи и че митническата декларация е подпечатана, поради което е неотносимо към ангажирането на административно – наказателната отговорност на дружеството, факта дали декларацията е подписана от управителя на дружеството или друго лице.

Воден от изложеното, настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав смята, съдебното решение от 01.03.2010г. на СРС, НК, 1 състав по нахд № 14496 по описа за 2009г. следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 01.03.2010г. по нахд № 14496/2009г., постановено от СРС, НК, 1 състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 281 от 25.11.2009г. на Директора на Началника на М. „А. – С.“, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 6 103 лв., представляваща 100% от размера на избегнати публични държавни вземания за стоките, предмет на нарушението, на основание чл. 234 ал. 2 т. 1 от Закона за митниците и с което е определено дружеството да заплати равностойността на стоките, предмет на нарушението, с обща стойност 15 003,84 лв. на основание чл. 234 ал. 4 от Закона за митниците на и от „Т.“ Е. със седалище гр. С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

